

KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

Postępowanie egzekucyjne
Międzynarodowe postępowanie cywilne
Sąd polubowny (arbitrażowy)

Komentarz

redakcja naukowa Olga M. Piaskowska

Małgorzata Eysymontt, Dominik Horodyski, Elżbieta Jaceczko
Magdalena Kuchnio, Karolina Panfil, Arkadiusz Turczyn

KOMENTARZE

KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

Postępowanie egzekucyjne
Międzynarodowe postępowanie cywilne
Sąd polubowny (arbitrażowy)

Komentarz

redakcja naukowa Olga M. Piaskowska

Małgorzata Eysymontt, Dominik Horodyski, Elżbieta Jaceczko
Magdalena Kuchnio, Karolina Panfil, Arkadiusz Turczyn

KOMENTARZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 lipca 2022 r., z uwzględnieniem zmian
wchodzących w życie z dniem 1 września 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1301)

Recenzent
Dr hab. Michał Krakowiak, prof. UŁ

Wydawca
Magdalena Stojek-Siwińska

Redaktor prowadzący
Adam Choiński

Opracowanie redakcyjne
JustLuk

Projekt okładek serii
Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

Komentarze do poszczególnych artykułów napisali:

Małgorzata Eysymontt: art. 1096–1116
Dominik Horodyski: art. 1169–1193
Elżbieta Jaceczko: art. 758–839, 844–1088
Magdalena Kuchnio: art. 1117–1168, 1205–1211
Karolina Panfil: art. 1194–1204, 1212–1217
Arkadiusz Turczyn: art. 840–843

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących
im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj
jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz,
czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2022

ISBN 978-83-8286-418-2

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 728 313 462
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Przedmowa

Oddajemy w Państwa ręce pierwsze wydanie trzeciego (ostatniego) tomu komentarza do Kodeksu postępowania cywilnego – jego części poświęconej przepisom od części trzeciej (postępowanie egzekucyjne) do części piątej (sąd polubowny). Komentarz obejmuje stan prawny na dzień 1 lipca 2022 r., choć odnosi się także do zmian wchodzących w życie z dniem 1 września 2022 r.

Naszym celem, podobnie jak w przypadku tomów pierwszego i drugiego, było stworzenie komentarza, który w jak najszerszym zakresie odpowiadałby potrzebom praktyków. Z tego też względu jego Autorami są – wykonujący różne zawody – praktycy (komornik sądowy, adwokaci, radcy prawni) mający bogate praktyczne doświadczenie. Komentarz zawiera szerokie orzecznictwo sądowe i praktyczne uwagi Autorów; do poglądów doktryny i teorii odnosi się jedynie w niezbędnym zakresie.

Dziękuję Przyjaciołom, Kolegom, Autorom, którzy poświęcili swój czas nie tylko na autorską pracę nad skomentowaniem poszczególnych przepisów, lecz także uwzględnienie moich uwag i propozycji. Komentarz nie powstałby, gdyby nie chęci, zaangażowanie oraz wsparcie wszystkich Was.

Olga M. Piaskowska

USTAWA

z dnia 17 listopada 1964 r.

Kodeks postępowania cywilnego

(tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 1805; zm.: Dz.U. z 2021 r. poz. 1981, poz. 2052, poz. 2262, poz. 2270, poz. 2289, poz. 2328, poz. 2459; z 2022 r. poz. 1, poz. 366, poz. 480, poz. 569, poz. 807, poz. 830, poz. 974, poz. 1098, poz. 1301, poz. 1692)

(wyciąg)

zekucyjne podejmowane w oparciu o przyznane tym organom władcze uprawnienia do stosowania środków przymusu zmierzających do wyegzekwowania obowiązków zawartych w tytułach wykonawczych, a także w tytułach podlegających wykonaniu bez nadanej im klauzuli wykonalności.

3. Zob. komentarz do art. 1.

Art. 759. [Czynności egzekucyjne; nadzór judykacyjny nad czynnościami komornika]

§ 1. Czynności egzekucyjne są wykonywane przez komorników z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla sądów.

§ 1¹. Czynności zastrzeżone dla sądu mogą być wykonywane przez referendarza sądowego, z wyłączeniem:

- 1) stosowania środków przymusu;
- 2) orzekania o ściągnięciu należności w trybie art. 873;
- 3) stwierdzenia wygaśnięcia skutków przybicia i utraty rękojmi;
- 4) spraw o egzekucję świadczeń niepieniężnych z wyjątkiem wydania rzeczy ruchomej;
- 5) spraw o egzekucję przez zarząd przymusowy;
- 6) spraw o egzekucję przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego.

§ 2. Sąd wydaje z urzędu komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwa spostrzeżone uchybienia. Ocena prawna wyrażona przez sąd w ramach wydanych zarządzeń jest wiążąca dla komornika.

§ 3. Sąd może zobowiązać komornika do składania sprawozdań z czynności podjętych w wyniku zarządzeń, o których mowa w § 2.

1. Zasadą przyjętą w postępowaniu egzekucyjnym jest wykonywanie czynności przez komorników sądowych poza czynnościami, dla których przepisy przewidują wyraźnie kompetencje sądu. Jest to szereg różnych czynności, dotyczących zarówno przepisów ogólnych, jak i poszczególnych rodzajów egzekucji. Do kompetencji sądu należą:
- ustanowienie kuratora w postępowaniu egzekucyjnym (art. 802, 818);
 - zabezpieczenie w trybie art. 807;
 - zawieszenie w całości lub części postępowania w trybie art. 821;
 - czynności w ramach egzekucji z nieruchomości (czynności dotyczące zarządu nieruchomością – art. 931, 935–939, 972; czynności w zakresie udzielenia przybicia – art. 987–997; czynności w zakresie przysądzenia własności – art. 998–1003; zatwierdzenie planu podziału w przypadku postępowań wszczętych przed 8.09.2016 r. – art. 1035);
 - czynności w ramach uproszczonej egzekucji z nieruchomości (art. 1013⁵);
 - czynności w ramach egzekucji ze statków morskich (art. 1014 w zw. z art. 987–997 w zw. z art. 998–1003);

- czynności w zakresie egzekucji świadczeń niepieniężnych (art. 1049–1059);
- czynności przy egzekucji przez zarząd przymusowy (art. 1064¹–1064¹³);
- czynności przy egzekucji przez sprzedaż przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego (art. 1064¹⁴–1064²³);
- czynności przy egzekucji z części ułamkowej nieruchomości oraz użytkownika wieczystego (art. 1004 w zw. z art. 987–997 w zw. z art. 998–1003).

2. Zob. komentarz do art. 802, 807, 818, 821, 931, 935–939.
3. Dla sądu zastrzeżone są także czynności podejmowane w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności oraz postępowanie w sprawie wyjawienia majątku, które zostały uregulowane odrębnie.
4. Czynności zastrzeżone dla sądu mogą być wykonywane także przez referendarzy sądowych, z wyłączeniem przypadków określonych w § 1¹. Jedynie czynności enumeratywnie wymienione w § 1¹ nie mogą być wykonywane przez referendarzy sądowych.
5. Paragraf 2 reguluje częściowo nadzór ze strony sądu nad komornikami sądowymi w ramach prowadzonego przez nich postępowania egzekucyjnego. Obecne brzmienie tego przepisu nakłada na sąd obowiązek sprawowania nadzoru nad podjętymi czynnościami z urzędu. Oznacza to zatem, że sąd powinien dokonać oceny prawidłowości wszystkich podjętych czynności. W praktyce ma to takie znaczenie, że skierowanie np. skargi wobec konkretnej czynności dokonanej przez komornika powoduje co do zasady obowiązek kontroli pozostałych jego czynności.
6. Nie powinno budzić wątpliwości, że przepis ten (§ 2) dotyczy tylko i wyłącznie czynności, które mogą być podjęte w toku postępowania egzekucyjnego. Nie powinien on być stosowany także w tym celu, aby służył jako podstawa do uchylecia czynności komornika sądowego, które stały się prawomocne. Trzeba pamiętać, że stronie przysługują inne środki, które mają na celu zaskarżenie podjętych czynności, zanim stały się one prawomocne. Celem wydanych zarządzeń sądu jest bowiem zapewnienie należytego wykonania egzekucji oraz usunięcie spostrzeżonych uchybień. W praktyce oznacza to, że póki trwa postępowanie egzekucyjne, sąd z urzędu może zmienić lub uchylić czynność komornika sądowego. Nie powinien tego jednak zrobić po prawomocnym ich zakończeniu, gdyż godzi to w zasadę stabilności czynności komornika sądowego. Stanowisko takie jest prezentowane w doktrynie¹, choć w uchwale z 19.04.2007 r.,

¹ E. Wengerek [w:] *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz do części II i III k.p.c.*, red. M. Romańska, Warszawa 2009, s. 118; H. Pietrkowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 4, Część trzecia. *Postępowanie egzekucyjne*, red. T. Ereciński, Warszawa 2009, s. 22; D. Zawistowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 4, Artykuły 730–1088, red. T. Wiśniewski, Warszawa 2021, komentarz do art. 759.

III CZP 16/07², Sąd Najwyższy, kierując się względami celowościowymi przedstawił pogląd odmienny w odniesieniu do ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej.

7. Uchwała SN z 19.04.2007 r., III CZP 16/07, spowodowała, że w praktyce postanowienia komornika sądowego dotyczące kosztów postępowania, pomimo uprawomocnienia się, nie cechują się stabilnością. Na podstawie art. 759 § 2 są często przez sądy uchylane. Stanowisko Sądu Najwyższego słusznie nie spotkało się z powszechną aprobatą w doktrynie³. Zostało jednak potwierdzone także w postanowieniu SN z 10.08.2018 r., III CZP 28/18⁴.
8. Trafnie wskazuje się w doktrynie, że przepis art. 759 § 2 nie dotyczy czynności o charakterze nieodwracalnym (np. prawomocne przysądzenie własności czy eksmisja). Ponadto nie może także służyć do zastąpienia woli stron postępowania, gdy czynność komornika może być dokonana jedynie na wniosek strony, który nie został złożony (np. nakazanie ponownego opisu i oszacowania nieruchomości przy braku wniosku uprawnionego).
9. O właściwej formie rozstrzygnięcia sądu decydują rodzaj uchybienia komornika i rodzaj rozstrzygnięcia sądu, choć brzmienie art. 759 § 2 mogłoby sugerować, że sąd w ramach nadzoru sprawowanego na jego podstawie orzeka w formie zarządzenia. W praktyce zapada ono w formie postanowienia, które może być także wydane na posiedzeniu niejawnym.
10. Wątpliwości w praktyce budzi zdanie drugie art. 759 § 2, stanowiące, że ocena prawna wyrażona przez sąd w ramach wydanych zarządzeń jest wiążąca dla komornika. Komornik sądowy nie ma bowiem możliwości złożenia środka zaskarżenia wobec wydanego w tym trybie rozstrzygnięcia sądu nawet w tych wypadkach, gdy jest ono merytorycznie niepoprawne. Wynika to z przyjętego założenia, że nadzór merytoryczny nad postępowaniem egzekucyjnym należy do sądu. W praktyce zatem nawet jeśli zdarzy się, że rozstrzygnięcie sądu nie znajduje oparcia w przepisach prawa, komornik sądowy musi taką czynność podjąć.
11. W literaturze prezentowany jest także pogląd, że orzeczenia sądu (referendarza sądowego) „wydawane na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. podlegają zaskarżeniu, gdy kończą postępowanie egzekucyjne w sprawie egzekucyjnej oraz na zasadach uregulowanych w art. 767⁴ § 1 (co do referendarzy w zw. art. 398²² i 13 § 2) – gdy są tożsame z przedmiotem rozstrzygnięcia postanowień, na które na podstawie przepisów postępowania

² OSNC 2008/6, poz. 58.

³ D. Zawistowski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego...*, t. 4, red. T. Wiśniewski, komentarz do art. 759; W. Ślęgiwicz, *Glosa do uchwały SN z 19.04.2007 r., III CZP 16/07*, „Rejent” 2009/4, s. 130–146. Stanowisko przeciwne (aprobuje wnioski płynące z uchwały) prezentuje m.in. P. Grzegorzczak, *Granice nadzoru sądowego nad komornikiem w trybie art. 759 § 2 KPC*, „Palestra” 2007/9–10.

⁴ OSNC-ZD 2019/C, poz. 45.

egzekucyjnego przysługuje zażalenie⁵. W praktyce stanowisko to ma znaczenie tylko w przypadku postanowień rozliczających koszty postępowania egzekucyjnego, albowiem w tym zakresie obowiązujące przepisy postępowania dają komornikowi sądowemu możliwość zaskarżenia takiego postanowienia sądu. Szczególne znaczenie ma to obecnie na skutek zmiany statusu opłaty egzekucyjnej, która *de lege lata* jest dochodem Skarbu Państwa, od którego komornik sądowy pobiera wynagrodzenie prowizyjne. W przypadku obniżenia takiej opłaty przez sąd w trybie nadzoru z art. 759 § 2 na komorniku sądowym ciąży wręcz obowiązek zaskarżenia takiego orzeczenia, gdyż uszczupla ono dochód Skarbu Państwa.

12. Sądem właściwym jest sąd rejonowy, przy którym działa komornik sądowy.
13. W razie podjęcia przez sąd czynności nadzorczych w trybie art. 759 § 2 na podstawie § 3 tego przepisu sąd może także zobowiązać komornika sądowego do składania sprawozdań z czynności podjętych w ich wyniku. Jest to fakultatywne. W praktyce w takim przypadku sąd powinien wskazać komornikowi sądowemu ramy czasowe, w których sprawozdanie takie powinien sądowi złożyć.

Art. 759¹. [Prawo wyboru komornika]

Przepisy niniejszego Kodeksu dotyczące właściwości miejscowej komorników nie uchybiają prawu wyboru komornika określonego w odrębnych przepisach.

1. Kwestię komornika właściwego miejscowo do prowadzenia egzekucji w konkretnej sprawie regulują zarówno przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, jak i odrębne – czyli ustawy o komornikach sądowych.
2. Przepisy Kodeksu nie regulują w sposób ogólny właściwości miejscowej komornika sądowego, analogicznie do właściwości sądowej, a jedynie określają właściwość komornika dla poszczególnych rodzajów egzekucji. Rodzaj prowadzonej egzekucji określa zatem właściwość komornika sądowego, np. w razie prowadzenia egzekucji z wynagrodzenia za pracę właściwy jest komornik sądowy właściwości ogólnej dłużnika (art. 880). Zob. także art. 844 § 1, art. 889 § 1, art. 895 § 1–3, art. 921 § 1, art. 1015, 1041 § 1, art. 1046 § 1.
3. Ustalenie, zgodnie z powyższymi zasadami, komornika właściwego do przeprowadzenia egzekucji umożliwia wierzycielowi wybór konkretnego komornika do jej prowadzenia. W tym przypadku wybór ogranicza się do komorników w ramach rewiru

⁵ A. Adamczuk [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Art. 478–1217, red. M. Manowska, LEX 2021, komentarz do art. 759.

TYTUŁ II

Zabezpieczenie kosztów procesu

Art. 1119. [Kaucja aktoryczna]

Powód, który nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jest obowiązany na żądanie pozwanego złożyć kaucję na zabezpieczenie kosztów procesu.

1. Omawiany przepis nakłada obowiązek złożenia kaucji – w przypadku zgłoszenia takiego żądania przez pozwanego – na zabezpieczenie kosztów procesu przez powoda, który nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.
2. **Obowiązek ten dotyczy również interwenienta głównego** (art. 75).
3. W przypadku występowania po stronie powodowej współuczestnictwa, a tylko jeden z powodów nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, obowiązek złożenia kaucji aktorycznej w sytuacji zgłoszenia takiego żądania będzie dotyczył tylko tego powoda.
4. **Uprawnienie wystąpienia z żądaniem złożenia kaucji przysługuje także interwenientowi ubocznemu** (art. 79).
5. **Żądanie złożenia kaucji aktorycznej może zgłosić również uczestnik postępowania nieprocesowego** (art. 1128).
6. Instytucja ta służy zabezpieczeniu interesu pozwanego w sytuacji obciążenia powoda kosztami procesu. Przy jej zastosowaniu **istotne znaczenie ma ustalenie, że powód**

faktycznie nie ma miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

7. Definicja miejsca zamieszkania zawarta w art. 25 k.c. jest konstrukcją prawną, na którą składają się dwa elementy: fizyczne przebywanie w danej miejscowości (*corpus*) i zamiar, wola stałego pobytu (*animus*). Przyjmuje się, że te dwa elementy muszą występować łącznie. W orzecznictwie wskazuje się, że przerwa w przebywaniu spowodowana szczególnymi okolicznościami, takimi jak odbywanie kary pozbawienia wolności, powołanie do służby wojskowej czy podjęcie studiów w innej miejscowości, nie zmienia miejsca zamieszkania w znaczeniu prawnym. Przebywanie w zakładzie karnym, jednostce wojskowej czy miejscowości, w której osoba fizyczna podejmuje naukę, ma charakter okresowy i nie jest równoznaczne z zamieszkiwaniem w tych miejscach. Miejscem zamieszkania osoby w tych sytuacjach jest miejsce, w którym osoba ta przebywa w czasie przepustek czy dni wolnych od nauki, do którego zamierza wrócić po odbyciu kary, służby czy zakończeniu studiów⁸³⁴.
8. Pobyt czasowy nie jest jednoznaczny z pobytem stałym, dlatego też **w przypadku wątpliwości sąd powinien żądać od strony sprecyzowania, w jakiej miejscowości przebywa z zamiarem stałego pobytu**⁸³⁵.
9. O stałości pobytu osoby fizycznej na danym terytorium decyduje przede wszystkim takie przebywanie tej osoby, które ma cechy założenia tam ośrodka swych osobistych i majątkowych interesów⁸³⁶.
10. **Orzekając o obowiązku złożenia kaucji aktorycznej, sąd nie może działać z urzędu, niezbędny jest w tym zakresie wniosek pozwanego** (uczestnika postępowania nieprocesowego – zob. art. 1128; interwenienta ubocznego – art. 79).
11. Obowiązek złożenia kaucji, o której mowa w art. 1119, został wyłączony postanowieniami niektórych umów międzynarodowych⁸³⁷.
12. Przykładowo art. 17 Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, podpisanej w Hadze 17.07.1905 r. (Dz.U. z 1926 r. Nr 126, poz. 735 ze zm.) przewiduje, że: „Od obywateli jednego z państw zawierających umowę, którzy posiadają miejsce zamieszkania w jednym z tych państw, a w sądach innego z tych państw występują w charakterze

⁸³⁴ Wyrok NSA z 5.12.2019 r., I OSK 956/18, LEX nr 2785835, oraz powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo.

⁸³⁵ Postanowienie SN z 7.01.2009 r., II CO 25/08, LEX nr 784194.

⁸³⁶ Wyrok SN z 25.11.1975 r., III CRN 53/75, OSNC 1976/10, poz. 218.

⁸³⁷ Por. J. Ciszewski [w:] *Kodeks postępowania cywilnego...*, t. 6, red. T. Ereciński, komentarz do art. 1119, nb 26–34.

powodów lub interwenjentów, nie można żądać żadnego zabezpieczenia ani depozytu, pod jakąkolwiek nazwą, czy to z powodu ich charakteru cudzoziemców, czy też z powodu tego, że nie posiadają w kraju miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu. Ta sama zasada stosuje się do zaliczki, którejby się należało domagać od powoda lub interwenjenta celem zabezpieczenia kosztów sądowych. Układy, zapomocą których państwa zawierające umowę ustanowiły dla swych obywateli, bez względu na ich miejsce zamieszkania, zwolnienie od zabezpieczenia kosztów sporu lub od składania zaliczki na kosztą sądowe, będą nadal wykonywane”.

13. Natomiast art. 56 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z 12.12.2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.Urz. UE L 351, s. 1, ze zm.) wskazuje, że na stronę, która w jednym państwie członkowskim wniosła o wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, nie można z tego powodu, że jest cudzoziemcem lub nie ma w wezwanym państwie członkowskim miejsca zamieszkania lub pobytu, nałożyć obowiązku złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu lub depozytu niezależnie od ich nazwy.
14. Zgodnie z art. 14 Konwencji o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych, sporządzonej w Hadze 25.10.1980 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 18, poz. 86) nie można żądać od osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce stałego pobytu lub siedzibę w jednym z umawiających się państw i będących powodami lub biorącymi udział w postępowaniu przed sądami innego umawiającego się państwa, złożenia kaucji lub depozytu z jakiegokolwiek tytułu jedynie z tej przyczyny, że są one cudzoziemcami lub nie posiadają miejsca stałego pobytu lub siedziby w państwie, w którym zostało wszczęte postępowanie. Powyższą zasadę stosuje się również w wypadku opłat wymaganych na zabezpieczenie kosztów postępowania sądowego od osób będących powodami lub biorącymi udział w postępowaniu.

Art. 1120. [Zwolnienie od kaucji]

Powód nie ma obowiązku określonego w art. 1119:

- 1) jeżeli ma w Rzeczypospolitej Polskiej majątek wystarczający na zapłatę kosztów;
- 2) jeżeli przysługuje mu lub uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych;
- 3) w sprawach małżeńskich niemajątkowych, w sprawach z powództwa wzajemnego oraz w postępowaniu nakazowym, upominawczym i uproszczonym;
- 4) w sprawach, które strony zgodnie poddały jurysdykcji sądów polskich;
- 5) jeżeli orzeczenie sądu polskiego zasądzające koszty procesu od powoda na rzecz pozwanego byłoby wykonalne w państwie, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedzibę.

Komentarz napisany przez praktyków i z myślą o praktykach w sposób kompleksowy omawia postępowanie egzekucyjne, międzynarodowe postępowanie cywilne oraz postępowanie arbitrażowe, tj. przepisy części trzeciej, czwartej i piątej Kodeksu postępowania cywilnego. Uwzględnia wszystkie nowelizacje, które do 1.07.2022 r. zostały implementowane do przepisów Kodeksu w zakresie, w jakim odnoszą się do komentowanych regulacji, a także zmiany wchodzące w życie z dniem 1.09.2022 r. Dotyczą one m.in. rozszerzenia zakresu przedmiotów niepodlegających egzekucji sądowej, zajęcia nadpłaty i zwrotu podatku.

W publikacji w przystępny sposób wyjaśniono zasady stosowania przepisów zarówno nowych, jak i tych niezmienionych, ze wskazaniem konkretnych rozwiązań kwestii powodujących problemy w praktyce. Autorzy uwzględnili obszerny przegląd orzecznictwa oraz przedstawili szereg użytecznych dla czytelników uwag. Konstrukcje teoretyczne zostały omówione jedynie w zakresie niezbędnym dla jasności wyводу.

Książka jest przeznaczona przede wszystkim dla sędziów, komorników, adwokatów, radców prawnych i referendarzy sądowych.

Olga M. Piaskowska – doktor habilitowany nauk prawnych; adwokat; adiunkt w Instytucie Prawa Uniwersytetu SWPS; przez ponad 10 lat starszy asystent sędziego w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego; w 2014 r. otrzymała wyróżnienie za rozprawę doktorską w konkursie Złote Skrzydła „Dziennika Gazety Prawnej”; laureatka IV edycji rankingu Rising Stars Prawnicy – Liderzy Jutra 2015; naukowo zajmuje się postępowaniem cywilnym oraz stosowaniem EKPC w polskim porządku prawnym, w tym przewlekłością postępowania, a także badaniami nad nowymi metodami nauczania prawa – jest współautorką nowego programu studiów dla Szkoły Prawa Uniwersytetu SWPS oraz zajęć z umiejętności prawniczych; autorka i współautorka publikacji z zakresu prawa i postępowania cywilnego oraz karnego, redaktor naukowy publikacji *Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie procesowe. Komentarz* (2019) i *Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie nieprocesowe. Postępowanie w razie zaginięcia lub zniszczenia akt. Postępowanie zabezpieczające. Komentarz* (2021).

9788382864182 W01P01

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ISBN 978-83-8286-418-2

9 788382 864182

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

